

مینا اسدی

افسوس

اگر می ماندند
شکوفه باران می شدند
درختان بادامی که از تیغ گذشتند.
اگر می ماندند
دهان کودکان
پیر از شهید بادام های رسیده می شد
و حتّاً بادام های تلخ
اگر می ماندند.

...

می خواهم آسمان باشی
گسترده و فراخ
تا ستاره ی کوچک تنهاییم
در وسعت آن بشکفد

می خواهم به شانه های تو باز آیم

بتول عزیزپور

واژه های بی صدا

باز فراموشی خواهد آمد و
واژه های خالی
بی گذشته بی حال بی آینده
بی سر بی صورت بی دست بی پا
واژه های بی صدا

خواهد برد
کلام پانسمان سکوت بر زخم هایش می نهد
و شعر
از درخت خیال
خود را حلق آویز می کند
باز فراموشی خواهد آمد و
چیزهای زیادی با خود خواهد برد.

با خود